

נמצא חסר אות או נגיעה בקרה"ת

שוע"ר סי' לב

ה וכתבתם דרשו חכמים שיהא כתב תם ושלם, שלא תדבק אות אחת בחברתה, אלא כל אות תהא מוקפת גויל מכל רוחותיה ... ותקון מועיל אף בתפילין ומזוזות, אף בנגיעות אות באות, בענין שנפסלו לדברי הכל, כמו שיתבאר.

טז גרירה זו מועלת, אפילו אם כבר כתב הרבה אחר אות זו, ואין בזה משום שלא כסדרן, כיון שאין פיסול באות זו, אלא משום היקף גויל.

יט רגל כ"ף או נו"ן הפשוטות וכיוצא בהן שבשיטה האחרונה, שהן ארוכות ומגיעות עד סוף הקלף מתחילתן פסולות. [ו]מכל מקום אם יכול לגרור מהן מעט בסוף הקלף וישתייר בהן כשיעור, הרי גרירה זו מועלת, אפילו אחר כתיבת כל הפרשה, ואין בזה משום שלא כסדרן, כיון שלא היו פסולות תחילה רק משום חסרון היקף גויל בלבד, כמו שיתבאר.

כא אין מכשירין על ידי קריאת התינוק ... אם ידוע לנו שאין האות כהלכתה ... ומכל מקום מועלת קריאת התינוק באותיות אלו לענין שיוכל לתקן, אף אם כתב אחריהן, ואין בזה משום שלא כסדרן.

כח אותיות הנוגעות ודבוקות זו בזו ... יכול להפרידן בסכין וכשר, ואין בזה משום חק תוכות, כיון שלא היה פסולן בגופן, אלא מחמת חסרון היקף גויל סביב להן.

ל אותיות שנדבקו זו בזו בענין שפירוד מועיל בהן, יכול להפרידן אפילו אחר כתיבת כל הפרשה, ואין בזה משום כותב שלא כסדרן, כיון שעתה אינו כותבן אלא מכשירין על ידי גרירות הדביקות שביניהם, וגרירה אינה כתיבה. ואפילו אות שמכשירו על ידי כתיבה מועטת, מכל מקום אם היתה צורתה עליה קודם לכן בשעת כתיבתה ולא היתה נראית כלל כאות אחרת ... יכול לתקנו אחר כן, ואין בזה משום שלא כסדרן ... יו"ד ... אם לא עשה עוקץ השמאלי יכול לתקן אחר כך, שאף בלא עוקץ זה שם יו"ד עליה, ואין בעשייתו משום כותב שלא כסדרן.

רמ"א סי' קמג ס"ד

והא דמוציאין אחר, דוקא שנמצא טעות גמור, אבל משום חסירות ויתרות אין להוציא אחר, שאין ספרי תורה שלנו מדויקים כל כך, שנאמר שהאחרת יהיה יותר כשר.

מ"א סי' קמג ס"ק ז

חסירות ויתירות, כגון אבותנו חסר וי"ו וכה"ג. אבל טעות שנשתנה קריאת התיבה, כגון כבש כשב שידוע שהוא טעות, אף על פי שיש לו פירוש אחד מוציאין אחרת ... ואם נדבקה אות לאות יש לסמוך על הרשב"א דמכשיר, ואין צריך להוציא אחרת.

שו"ת צמח צדק או"ח סי' עו

וכל זה בטעות גמור, כגון חסיר או יתיר תיבה, ואפילו חליף אות אחת, אם הלשון משתנה כגון כשב כבש, אם הענין משתנה כגון רחבה במקום רחבו (א"ר), ירדנה במקום ירדנו. אבל אם אין הענין משתנה ולא הלשון משתנה, אפילו נמצא טעות גמור בחסרות ויתירות, כגון ביודי"ן ווי"ן וכה"ג, אין מוציאין ספר תורה אחרת ... ואעפ"י שלפי סברא הנ"ל כל ספר תורה פסול אין קורין בו, ובודאי שאפילו באות א' הוא פסול, וכאותה ששנינו ואפילו בקוצו של יו"ד מעכב ... ומכל מקום אין אנו מחזיקין ספרי תורה שלנו שיהיו מדוקדקים כל כך בחסירות ויתירות, ואף גם אם יוציא אחרת אפשר שימצא בה חסיר ויתיר ... וכן אם נדבק אות לאות וצורת האותיות ניכרות אין מוציאין אחרת, משום דכל הראוי לבילה אין בילה מעכבת בו, עס"י לב.

שארית יהודה יו"ד סי' טז

ובענין השאלה השני, פצוע דכא, קבלתי מרבינו הגאון אחמו"ר ז"ל לכתוב א' בסוף, ולא ה' ... וכן צוה להגיה ספר תורה שהיתה תחלה כתוב בה', וצוה לכתוב בא' דוקא.

קריאת התורה וההפטרה

נושא כללי זה מתחלק למספר נושאים פרטיים, שבהם ידונו
השיעורים הבע"ל

- (א) תקנת קריאת התורה
- (ב) תקנת קריאת ההפטרה
- (ג) תקנת קריאת המפטיר
- (ד) הוספה על מנין העולים
- (ה) ההפטרות שבחומשים
- (ו) ברכות התורה וההפטרה
- (ז) עליית הקטן לתורה
- (ח) עליית הקטן למפטיר והפטרה
- (ט) קדיש שלאחר קרה"ת במנחת שבת
- (י) נמצא טעות באמצע קריאת התורה
- (יא) נמצא חסר אות או נגיעה בקרה"ת**
- (יב) סדר העליות והחיובים
- (יג) כהן שמחל מלעלות ראשון לתורה
- (יד) קריאת שנים מקרא ואחד תרגום